این زن چنان توبه ای کرده که اگر توبه اش را میان هفتاد نفر از اهالی مدینه تقسیم کنند، همه ی آنها را دربرمی گیرد. آیا وضعی بهتر از این دیده ای که خودش را تسلیم الله - عز وجل - کرد؟

از ابو نُجَید عمران بن حصین خزاعی رضی الله عنه روایت است که زنی از جهینه نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد که از زنا باردار بود و گفت: ای رسول خدا، سزاوار حد (مجازات شرعی) شده ام؛ آن را بر من اجرا کن. رسول الله صلی الله علیه وسلم ولی (=سرپرست) او را فراخواند و فرمود: «أَحْسِنْ إِلَيْهَا، فإذا وَضَعَتْ فَأْتِنِي»: «به او نیکی کن و هنگامی که وضع حمل کرد، او را نزد من بیاور». (و چون وضع حمل کرد،) سرپرستش او را نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم برد؛ به فرمان رسول الله صلی الله علیه وسلم لباسش را محکم بر او پیچیدند و سنگسارش کردند و آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم بر او نماز خواند. عمر رضی الله عنه عرض کرد: او زنا کرده و شما بر او نماز می خوانید؟! رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْن سبْعِينَ مِنْ أَهْلِ المدِينَةِ لَوَسِعَتهُمْ وَهَلْ وَجَدْتَ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنفْسهَا لِلَّهِ - عز وجل -؟»: «این زن چنان توبه ای کرده که اگر توبه اش را میان هفتاد نفر از اهالی مدینه تقسیم کنند، همه ی آنها را دربرمی گیرد. آیا وضعی بهتر از این دیده ای که خودش را تسلیم الله - عز وجل - کرد؟».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

زنی از جهینه درحالی نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد که از زنا باردار بود و اعتراف کرد مرتکب امری شده که موجب حد شرعی می باشد؛ تا رسول الله صلی الله علیه وسلم آن را بر او جاری نماید؛ بنابراین رسول الله صلی الله علیه وسلم ولی و سرپرستش را فراخواند و به او دستور داد به وی نیکی کند و چون وضع حمل نمود، او را نزد ایشان بیاورد؛ زمانی که آن زن وضع حمل نمود، سرپرستش او را نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آورد و لباسش محکم بر وی پیچانده و بسته شد تا مبادا بخشی از عورتش نمایان شود؛ سپس به فرمان رسول الله صلی الله علیه وسلم سنگسار شد تا اینکه فوت شد. آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم بر او نماز خوانده و دعای میت را برای او خواند. این بود که عمر رضی الله عنه گفت: ای رسول خدا، با اینکه مرتکب زنا شده بر او نماز می خوانی؟ لذا رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی خبر داد که آن زن - رضی الله عنها - چنان توبه ای کرده بود که اگر بین هفتاد نفر از گناه کاران تقسیم می شد، آنها را دربرمی گرفت و شامل آنها می شد؛ وی خود را به خاطر تقرب به الله عزوجل و رهایی از گناه زنا تسلیم نمود، آیا کاری بزرگ تر از این هست؟

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3380